

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9C/57/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317205655
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5317205655.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobkyne Q. X., nar. X. XX. XXXX, bytom W. XXX/XX, T. Z., XXX XX Č., zastúpenej JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s. r. o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s. r. o., IČO: 47 233 516, Kubániho 16, 811 04 Bratislava o zaplatenie 1.893,58 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.893,58 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.893,58 € od 24. 1. 2017 do zaplatenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 20. 9. 2017, sa žalobkyňa voči žalovanému domáha zaplatenia sumy 1.893,58 € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 28. 11. 2014 žalobkyňa so žalovaným uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX. Žalobkyňa v zmluve vystupuje ako spotrebiteľ, keďže zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba a pri jej uzatváraní a plnení nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Na žalobkyňu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru. V zmysle uvedenej zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver v celkovej výške úveru 1.500,- € pri výške úrokovej sadzby 18,08 % ročne, RPMN 26 %, výške splátky 47,43 €, počte mesačných splátok 42 a celkovou čiastkou splatnou dlžníkom v sume 2.142,06 €. Uvedená zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom číslo 129/2010 Z. z. a ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. Výška RPMN uvedená v predmetnej zmluve je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom. Spôsob uvedenia RPMN nekorešponduje so zákonom požadovanou formou uvedenia RPMN v spotrebiteľskej zmluve. Podľa zákona musí byť RPMN uvedená v zmluve jednoznačne a zrozumiteľne. V zmluve je uvedená RPMN zmätočným spôsobom, nakoľko je v bode 5 (údaje o požadovanom revolvingovom úvere) uvedená iná RPMN ako v bode 6 (údaje o schválenom revolvingovom úvere). Uvedené rozdielne výšky RPMN boli pre žalobkyňu ako spotrebiteľku nejasné a zmätočné. Keďže neboli definitívne, žalobkyňa sa nemohla kvalifikovane rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Obdobne judikoval aj Krajský súd Trenčín vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4Co 685/2014 zo dňa 23. 4. 2015, kde potvrdil bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru, ak je v zmluve výška RPMN uvedená nezrozumiteľným a nejasným spôsobom. Výška RPMN v predmetnej zmluve je uvedená

nesprávne. Schválená výška RPMN vo výške 26 % uvedená v zmluve v bode 6 nezodpovedá (v neprospech žalobkyne) skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok. Ak sa bude vychádzať z výšky skutočne a preukázateľne poskytnutého plnenia veriteľom vo výške 1.350,- € pri výške mesačnej splátky 47,43 €, splatnosti 42 mesiacov a do celkových nákladov by bol zahrnutý aj poplatok za poskytnutie úveru v sume 150,- €, výslednou RPMN je 36,34 %, pričom celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť (t. j. úver plus úrok za celú dobu čerpania úveru plus poplatok za poskytnutie úveru) sa rovná sume 2.142,06 €. Z uvedeného konania žalovaného vyplývajú 2 zásadné skutočnosti. Neposkytol schválenú výšku úveru, ktorú krátil o sumu 150,- € a následne v rozložených splátkach žalobkyňa „opakovane“ zaplatila poplatok za poskytnutie úveru, pričom neposkytnutá suma bola úročená. Obdobným konaním veriteľov sa zaoberal aj súdny dvor vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a. s. a Súdny dvor vo veci ustálil výklad, že do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. I/ a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutné viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výška závisí od celkovej výšky úveru. Článok 3 písm. I/ a čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Žalobkyňa poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Sžo 21/2013. Žalovaný, aby zvýšil svoj prospech, so žalobkyňou uzatvoril k zmluve i dohodu o poskytovaní služieb. Pri vychádzaní z výšky skutočne preukázateľne poskytnutého plnenia v sume 1.350,- € pri výške mesačnej splátky 81,99 €, splatnosti 42 mesiacov a ak by do celkových nákladov žalovaný zahrnul poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- €, výslednou je RPMN vo výške 108,38 %, pričom celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľka zaplatiť (t. j. úver plus úrok za celú dobu čerpania úveru plus poplatok za poskytnutie úveru) sa rovná sume 3.593,58 €. Odplata pri spotrebiteľských úveroch a pôžičkách nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú mieru odplaty určenú Nariadením vlády číslo 87/1995 Z. z.. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za tretí štvrtrok 2014 ku dňu 30. 6. 2014 predstavovala RPMN 15,16 %. Možno uzavrieť, že okrem úmyslu veriteľa úročiť poplatok za poskytnutie úveru, je zrejme, že vypočítaná skutočná RPMN vo výške 36,34 % a po započítaní odplaty z dohody o poskytnutí služby predstavuje 108,38 % ako odplata pri spotrebiteľských úveroch a pôžičkách, prevyšuje najvyššiu prípustnú mieru odplaty určenú nariadením vlády, ktorá v čase podpisu zmluvy predstavovala 30,32 %.

2. Žalobkyňa v podanej žalobe ďalej uviedla, že výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverovej peňažných ústavov v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,73 % pre podobné typy úverov so začiatkovou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci november 2014. V zmysle zmluvy je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 18,08 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby takmer dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, ide o neplatný právny úkon. Žalobkyňa poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31. 7. 2009, rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 5. 11. 2014, rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/3/2015. Dohodu o výške úrokovej sadzby je potrebné vnímať v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka ako priečiacu sa dobrým mravom, a tým ako absolútne neplatnú. Nakoľko ide o neplatné zmluvné dojednanie, treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby. Úrok z úveru je jedným zo znakov, ktoré zmluvu o úvere definujú. Túto časť zmluvy od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, čo znamená, že zmluva o úvere, ktorú žalobkyňa so žalovaným uzavrela, bola by z tohto dôvodu mala byť posúdená ako neplatná. Jej podstatnou náležitosťou je totiž dohoda o výške úrokovej sadzby, ktorá je v zmluve upravená v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva o úvere je teda neplatná pre absenciu jej podstatnej náležitosti (platné dojednanie o úroku) a žalobkyňa je povinná podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť žalovanému len poskytnutú sumu úveru (obdobne to bolo konštatované napr. v rozhodnutí Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8Co/112/2014 zo dňa 18. 12. 2014).

3. Žalobkyňa tiež v žalobe uviedla, že žalovaný v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Žilina, sp. zn. 5Co/214/2016 zo dňa 28. 6. 2016, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 6Co 523/2014 zo dňa 25. 6. 2014, rozhodnutie Krajského súdu Trnava, sp. zn. 23Co/65/2015 zo dňa 25. 1. 2016.

4. Ďalej žalobkyňa uviedla, že predmetná zmluva nemá náležitosť ani podľa § 9 ods. 2 písm. c/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Povinnou náležitosťou spotrebiteľských zmlúv je adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť svoju reklamáciu alebo sťažnosť. Predmetná zmluva neobsahuje adresu a ani bližšie určenie, kde je možné podať reklamáciu alebo sťažnosť. Úver sa preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve nie je dojednaná ani konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Neuvedenie tejto zákonnej náležitosti môže do značnej miery narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14. 7. 2015, rozhodnutie Krajského súdu Košice, sp. zn. 2C/72/2015 zo dňa 21. 9. 2016, rozhodnutie Krajského súdu Košice sp. zn. 16Co/267/2015 zo dňa 18. 2. 2016, rozhodnutie Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 20C/136/2013 zo dňa 11. 4. 2014. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo zmluvy je podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov.

5. Žalobkyňa v podanej žalobe tiež uviedla, že žalovaný so žalobkyňou spoločne so zmluvou uzatvoril dňa 28. 11. 2014 aj dohodu o poskytnutí služby závislú na zmluve o úvere, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, so zákonom o spotrebiteľských úveroch a Občianskym zákonníkom. Na základe tejto dohody a poskytnutí služieb žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňi balíček služieb spočívajúci v informovaní o zostávajúcich záväzkoch, odklade splatnosti splátok, informácií pred splatnosťou splátky, informácií o prijatí platby, vyhotovenia a zaslania kópie dokumentácie, zmeny zmluvy na podnet klienta, prepárovaní platieb na príslušnú zmluvu, druhej upomienke zadarmo a podpore call centra a osobného stretnutia s viazaným finančným agentom. Za tieto služby žalovaný inkasoval mesačne platby vo výške rovnajúcej sa 2,56 % zo sumy schváleného úveru znížené o sumu poplatku za poskytnutie úveru, čo predstavovalo sumu 34,56 € mesačne. Celková suma odplaty z dohody o poskytnutí služby predstavuje 1.451,52 €, čo v porovnaní s poskytnutým plnením vo výške 1.350,- € je plnením v rozpore s dobrými mravmi. Uvedená výška sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. V dohode o poskytnutí služby nie je odkaz na žiadny sadzobník poplatkov alebo rozpis jednotlivých poplatkov za poskytnutú službu. Predmetná dohoda ponúka pre spotrebiteľa fiktívne plnenia, ktoré neslúžia záujmom spotrebiteľa. Uzatvorením tejto dohody sa veriteľ (žalovaný) snaží zlegalizovať a ospravedlniť svoje konanie, keď dohodu uzatvára ako samostatný dokument v snahe vyvolať u spotrebiteľa zdanie, že tieto inak fiktívne poplatky netvoria celkové náklady spotrebiteľa, čomu žalovaný „prispôobil“ aj výšku RPMN uvedenej v zmluve. Žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/39/2016 zo dňa 24. 2. 2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8MCdo 3/2015 zo dňa 28. 8. 2015. Žalobkyňa sa zrejmy nesúladiť so zákonom pokúsila so žalovaným riešiť mimosúdnou cestou. Žalovaný bol predsporovými výzvami zo dňa 19. 1. 2017 upozornený na nedostatky a zrejme rozpory zmlúv so zákonom. Žalovaný svojou odpoveďou zo dňa 24. 1. 2017 vyjadril svoj negatívny postoj, k doriešeniu danej veci, k spokojnosti oboch strán mimosúdnou cestou, preto je žalobkyňa v záujme ochrany svojich práv nútená pristúpiť k tejto žalobe. Preplatok vo výške 1.893,58 € (vrátane odplaty z neplatnej dohody o poskytnutí služieb) zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úrok žalobkyne v celkovej výške 1.893,58 €. Žalobkyňa požaduje vrátiť preplatok späť z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného spolu so zákonným úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 1.893,58 € odo dňa 24. 1. 2017 (uvedený dátum je dňom, kedy žalobca už vedel kto a v akej výške sa na jeho úkor sa bezdôvodne obohatil) až do zaplatenia.

6. Okresný súd Čadca platobným rozkazom, č. k. 9 C 57/2017-33 zo dňa 13. 10. 2017 žalovanému uložil povinnosť v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobkyňi sumu 1 893,58 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 893,58 € od 24. 1. 2017 do zaplatenia alebo v uvedenej lehote podať voči platobnému rozkazu odpor s vecným odôvodnením.

7. Žalovaný v zákonnej lehote na podanie odporu podal voči platobnému rozkazu, č. k. 9 C 57/2017-33 zo dňa 12. 9. 2017 odpor, v ktorom uviedol, že pre konanie je podstatné ustanovenie článku 2 ods. 2.1, článok 3 ods. 3.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Z uvedeného vyplýva, čo

znamená údaj „predpokladaná RPMN“ v bode 5 a čo hodnota RPMN v bode 6. Žalobca v podanej žalobe uvádza, že paušálne tvrdenia bez toho, aby uviedol všetky relevantné skutočnosti. Uvedený spôsob stanovenia hodnoty RPMN a predpokladanej RPMN nebol nikdy posúdený ako protiprávny ani v rámci kontrolných činností (vykonávaných napríklad Slovenskou obchodnou inšpekciou), údaj o RPMN nie je ani zmluvná podmienka a ani sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. Ani zákon číslo 129/2010 Z. z. neurčuje, že pôjde o dohodnutý údaj, ale o vypočítaný ukazovateľ. Tento zákon určuje to, kedy sa tento údaj má vypočítať - v čase uzavretia zmluvy o úvere (a nie napríklad v čase podania žiadosti o úver, čo sa žalobkyňa mylne domnievala, ak vychádzala z toho, že medzi stranami sporu nedošlo k dohode o RPMN, pretože žalobkyňa navrhla iný údaj a žalovaný v prijatí návrhu uviedol zas iný). Žalovaný v súvislosti s údajom o RPMN poukázal na ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008. Žalovaný tvrdí, že aj úijné právo jednoznačne určuje okamih, kedy a ako sa má určiť hodnota RPMN. Smernica výslovne uvádza, že údaj bude vypočítaný a v čase uzavretia zmluvy, teda nie, že tento údaj bude dohadovaný stranami. Záver žalobcu o tom, že by sa údaj RPMN ako údaj uvádzaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere mal dohodnúť, odporuje úijnému právu a ide o porušenie článku 22 ods. 1 smernice. V bode 5 formuláru žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaná RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako RPMN za úver. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam údaje suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známy nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z tohto dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu. Napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Z tvrdenia žalobcu nevyplýva ani zdôvodnenie, v čom má údaj o výške RPMN pre neho pôsobiť zmätočne a nezrozumiteľne. Žalovaný poukázal napríklad na rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 8C/38/2016 zo dňa 15. 12. 2017. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru žalovaný uvádza, že otázka jeho prípustnosti a prijateľnosti bola osobitne posúdená Národnou bankou Slovenska vo veci vedenej pod číslom R.-XXXXX/XXXX. Zo záverov prijatých v danom konaní okrem iného vyplýva, že „V danom prípade predstavuje poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru (spolu s úrokom) plnenia za poskytnutie služby. (...) V nich je transparentným spôsobom uvedené, že „poplatok za poskytnutie úveru“ je súvisiacim nákladom pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. Poplatok je takisto zreteľne uvedený v oboch žiadostiach o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového druhu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového druhu“. Národná banka Slovenska prijala tento záver na základe kompetencie vyplývajúcej jej z § 1 ods. 3 písm. a/, písm. c/ Zákona číslo 747/2004 Z. z. ako vrcholný orgán vykonávajúci dohľad nad činnosťou subjektov vykonávajúcich činnosť na základe Zákona č. 129/2010 Z. z.. Poplatok za poskytnutie úveru bol zohľadnený pri výpočte RPMN, nakoľko táto okolnosť vyplýva zo samotného zákona. To, že poplatok za poskytnutie úveru je započítaný do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť v súvislosti s poskytnutým úverom, vyplýva aj zo zmluvy, kde sa uvádza „celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania plus poplatok za poskytnutie úveru)“, ako správne poznamenáva žalobca. Zo zmluvy (čl. 3 ods. 3.1 zmluvných dojednaní) zreteľne vyplýva, že RPMN je počítaná z celkových nákladov. O tom, že RPMN sa počíta aj so sumou poplatku za poskytnutie úveru, bola žalobkyňa písomne a v súlade so zákonom informovaná aj pred uzatvorením samotnej zmluvy. Pokiaľ ide o uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb, žalobkyňa neoznačila žiadny dôkaz. Uvádza len neurčité a paušálne tvrdenie. Na preukázanie opaku tvrdenia žalobkyne žalovaný predkladá ako dôkaz rozpis vzorca určeného zákonom na výpočet RPMN. Keďže táto dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver v zmysle § 2 písm. g/ Zákona č. 129/2010 Z. z.. Z ustanovenia písm. g/ vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj poskytnuté služby v zmysle dohody sú voliteľné. Ak by teda žalobkyňa dohodu vôbec nepodpísala, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by takýto postup bol v rozpore so zákonom. Vzhľadom k tomu, že dohoda predstavovala fakultatívne dojednanie, je vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údaju, nakoľko ani nemohol byť do vzorca zahrnutý. V zmluve uvedená výška odplaty je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobkyňa namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje zverejnené na internetovom portáli Národnej banky Slovenska za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, žalovaný uvádza, že namietané skutočnosti sú nesprávne

pre rozpor s ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom požíčaní peňažných prostriedkov. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka je svojou povahou a obsahom lex specialis, keďže ustanovenia Obchodného zákonníka sa požívajú v rozsahu, v akom nejaká otázka nie je upravená osobitne v Občianskom zákonníku. Zákomom v prípade úpravy maximálnej výšky odplaty v rozhodnom čase, t. j. v čase uzavretia zmluvy, bolo ustanovenie, ktoré upravovalo maximálnu výšku odplaty. Ak by uvedená hodnota určená na jeho základe bola prekročená, potom by v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka nešlo o neplatný právny úkon. Dlžník z takejto zmluvy by nebol povinný platiť len úrok v rozsahu prevyšujúcom najvyššiu prípustnú hodnotu. Z toho vyplýva, že návrh na určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere odporuje zákonu, a to konkrétne § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý určuje iný právny následok v prípade rozporu výšky úrokov so zákonom než, ako tvrdí žalobkyňa. Pokiaľ ide o samotnú výšku odplaty, najvyššia prípustná výška odplaty v čase uzatvorenia zmluvy bola regulovaná Nariadením vlády číslo 87/1995 Z. z.. Odplata, ktorá je regulovaná § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa, teda okrem úroku aj prípadné ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť, s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné, a teda predpokladom pre získanie úveru. Zákonodarca v čase uzatvorenia zmluvy reguloval celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru, nie iba jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na bankovom trhu, je práve hodnota priemernej odplaty určovaná bankovými subjektmi. Tá bola v rozhodnom období vo výške 15,16 %, čo znamená, že povolený dvojnásobok bol zákonodarcom stanovený 30,32 %. Nakoľko je výška odplaty nižšia, žalovaný tvrdí, že žalobkyňou uvádzané skutočnosti sú nedôvodné. Nemožno prikladať nejaký význam tvrdeniu žalobkyne o nesprávne vypočítanej výške RPMN, nakoľko táto nemá oporu v reálnom stave. Žalovaný popiera obsah tvrdení žalobcu, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500093767 neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. c/, f/ a k/ Zákona číslo 129/2010 Z. z.. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru, ako podstatnú skutočnosť je potrebné zdôrazniť, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriacej súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Z článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z čl. 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou o revolvingovom úvere. Deň splatnosti poslednej splátky je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, č. k. 13Co 111/2014-166. Tvrdil, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z oznámenia o schválení úveru zaslanom dlžníkovi a je totožný s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Žalovaný sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobkyne, že tento údaj musí byť v zmluve obsiahnutý výslovne, nakoľko uvedený záver vylučujú hneď viaceré okolnosti. Požiadavka na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru nie je požiadavkou na presnú dátumovú špecifikáciu. V takom prípade by zákonodarca logicky použil spojenie „dátum“. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500093767 zo dňa 28. 11. 2014 obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Záver žalobkyne spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež Smernici 2008/48/E. Žalovaný poprel tiež závery žalobkyne o povinnom členení splátky úveru na zložky istina, úrok a iné poplatky. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona číslo 129/2010 Z. z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru

na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Žalovaný poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III.ÚS 341/07. Žalovaný popiera i tvrdenie žalobcu, že zmluva neobsahuje uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti je upravená v bode 12 ods. 2.1 zmluvných dojednaní. Zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť. Žiadosť/zmluva a zmluvné dojednanie sa nachádzajú na jednom liste papiera. Z textu zmluvy konkrétne bodu 13 vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Dohoda o poskytovaní služieb nie je podmienkou, ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tvrdenia žalobkyne neodrážajú žiadny vecný ani právny dôvod, v zmysle ktorého by dohoda o poskytovaní služieb a poplatky z nej vyplývajúce mali predstavovať neprijateľné podmienky. K samotnej dohode o poskytovaní služieb žalovaný uvádza, že uzatvorenie tejto dohody nebolo podmienkou na poskytnutie úveru. Uvedené vyplýva z článku I bod 2 dohody. Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytovaní služieb niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytovaní služieb je podpisovaná osobitne. Tento fakt zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlížnik podpísaním tlačiva žiadosti/zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky dohodu o poskytovaní služieb. To, že uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie dohody od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytovaní služieb je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa doposiaľ nikdy netvrdila, že by o dané služby nemala záujem, že nechce platiť odplatu za možnosť ich poskytnutia a pod.. Tvrdenia žalobkyne o „fiktívnom plnení podľa dohody“ nemajú oporu v žiadnej konkrétnej okolnosti. Dohoda obsahovala možnosť výpovede v prípade, ak dlžník o poskytovanie služieb nemal ďalej záujem. Možnosti ukončenia dohody sú upravené v sekcii III. Záverečné ustanovenie. Túto možnosť žalobkyňa nevyužila. Z obsahu tvrdení žalobkyne nevyplýva žiadna konkrétna skutková okolnosť, ktorá by ju oprávňovala požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný namieta zjavnú neodôvodnenosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zmluva o úvere je odplatnou, ktorej charakteristickými znakmi sú poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom, stanovenie sumy týchto prostriedkov a odplata za ich poskytnutie. Tejto skutočnosti si bol dlžník pri podpise zmluvy plne vedomý. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť vrátiť iba poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaný z týchto dôvodov žiadal žalobu zamietnuť.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odporu zotrvala na tom, že RPMN uvedená v zmluve je zmätočná a nejasná, nakoľko je uvedená v rôznych častiach zmluvy odlišne. Náležitost' RPMN predstavuje pre spotrebiteľa smerodajný údaj pri rozhodovaní sa o vstupe do právneho vzťahu s bankovým alebo nebankovým subjektom, pretože pre každého spotrebiteľa je výhodnejší ten úver, ktorého nákladovosť je čo najnižšia. Pokiaľ žalovaný uvádza odlišnú RPMN v časti schváleného revolvingového úveru, ako bola uvedená v časti o požadovanom, konanie žalovaného môže byť pre spotrebiteľa pomerne mäťúce a nejednoznačné. V prípade vnútorne rozporného právneho úkonu, ktorý nie je určitý a jednoznačný, možno potom hovoriť o neplatnosti zmluvy podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Nič na tom nemôže meniť ani čl. 2 ods. 2.1 zmluvných dojednaní, nakoľko zmluvné dojednania nie sú žalobkyňou osobitne podpísané, z čoho vyplýva, že tieto nie sú súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K tomu žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo 245/2010. Žalovaný nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by spotrebiteľa s nimi oboznámil. Predmetné ustanovenie predstavuje neprijateľnú podmienku, nakoľko spotrebiteľ sa tým vopred vzdáva svojho práva prejaviť súhlas s pozmenenými podmienkami. Zmluvu je tiež možné považovať za absolútne neplatnú, nakoľko v podstate „nanútený“ žalovaným pozmenený údaj o RPMN, resp. iné údaje bez možnosti ďalšieho ovplyvnenia, nie je slobodným a vážnym prejavom vôle druhej zmluvnej strany (spotrebiteľa). Zákon nepozná a ani nepoznal pojmy „predpokladané RPMN“ a „RPMN za úver“, ktorými operuje žalovaný v jeho zmluvách. Pokiaľ tvrdí, že tento údaj nie je možné vypočítať v čase uzatvorenia zmluvy, žalobkyňa vzniesla otázku, prečo ho tam uvádzal ako predpokladaný a uvádzal spotrebiteľa do omylu v otázke nákladnosti jeho úveru. Nesprávne uvedená RPMN vyplýva aj zo skutočnosti, že žalovaný do celkových nákladov nezapočítal platby vyplývajúce z dohody o poskytovaní služby, ktorá nebola individuálne dojednaná, a teda bola podmienkou uzatvorenia zmluvy. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o dobrovoľnosti uzatvorenia predmetnej dohody žalobkyňa popiera, pričom žalovaný žiadnym spôsobom nevie svoje tvrdenia preukázať. Žalovaný prostredníctvom dohody len narušuje svoju odplatu za fiktívne plnenia, ktoré spotrebiteľovi nie sú skutočne dodávané a o ktoré spotrebiteľ nežiadal. Z uvedeného potom

vyplýva nezákonnosť započítania poplatku za služby vyplývajúce z dohody. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že uzatvorenie zmluvy nie je podmienkou pre vznik spotrebiteľského úveru. Žalobca poukázal na to, že dohoda predstavuje neprijateľnú podmienku, ku ktorému záveru sa dopracovali aj sudy Slovenskej republiky. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15Co 39/2016 zo dňa 24. 2. 2016. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa mala možnosť dohodu vypovedať, avšak sa tak nestalo. Žalobkyňa tvrdí, že ide o účelový výklad dohody, pretože podľa článku III. bod 1 dohoda neupravuje možnosť výpovede. Zmluva zaniká výlučne dohodou strán, splnením záväzkov oboch strán alebo zánikom platnosti príslušnej zmluvy o revolvingovom úvere. Pokiaľ ide o bod 2, ktorý upravuje možnosť výpovede, táto je výlučne spojená len v súvislosti s revolvingom. Teda žalobkyňa mohla vypovedať dohodu, ale len, pokiaľ sa jedná o poskytnutý revolving, nie samotný úver, a teda aj tieto závery podporujú skutočnosť, že dohoda bola podmienkou získania úveru, dokonca spotrebiteľ bol nútený zotrvať aj v tomto zmluvnom vzťahu, formálne využívať „služby“ a platiť za ne neprimerane vysokú odmenu, ktorá je účelovo, formálne zahrnutá nie do zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale do inej doplnkovej zmluvy, ktorá bezprostredne súvisí so spotrebiteľským úverom. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaný nepopiera skutočnosť, že by poskytol žalobkyni úver znížený o poplatok, preto výšku skutočne poskytnutého úveru 1.350,- € žalobkyňa považuje za nespornú v zmysle § 151 ods. 1 CSP. Žalobkyňa poukázala na ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. d/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorých možno za úver považovať len skutočne poskytnuté finančné prostriedky, čo potvrdzuje aj rozhodovacia prax. Poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co 109/2011 zo dňa 21. 11. 2012. Bez právneho významu je skutočnosť, že prijateľnosť a prípustnosť poplatku bola vyslovená Národnou bankou Slovenska, pretože ide o orgán exekutívy, ktorému Ústava Slovenskej republiky nepriznáva právomoc rozhodovať občianskoprávne spory. Žalovaný poukazuje na ustanovenia Obchodného zákonníka týkajúce sa povinnosti dlžníka platiť úroky, avšak súdmi (vrátane Ústavného súdu Slovenskej republiky) bolo opakovane vyslovené, že na právny vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom nemožno aplikovať ustanovenia podnikateľského práva. Prednostne sa má aplikovať Občiansky zákonník a zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý je lex specialis k Obchodnému zákonníku. Pokiaľ by sa prisvedčilo úvahám žalovaného, že spotrebiteľ je povinný platiť úroky aj v prípade, ak tieto nie sú v zmluve uvedené, teda s odkazom na § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, by bol povinný platiť vždy úroky v najvyššej prípustnej výške, dospelo by sa k nezmyselnému záveru, že veriteľ by nikdy nemusel do zmluvy uvádzať výšku úrokov a napriek tomu by mal nárok na najvyššiu prípustnú výšku. Zákon 129/2010 Z. z. je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym predpisom a žalobkyňa poukazuje najmä na § 9 ods. 2, písm. i/, ktoré vyžaduje uvedenie konkrétnej ročnej úrokovej sadzby do zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a takisto na § 9 ods. 9, podľa ktorého veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok, ktorý nie je uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Výšku úrokovej sadzby je tiež potrebné posudzovať v zmysle judikatúry vo svetle dobrých mravov, pričom jej dvojnásobné prekročenie je považované za neprijateľné. V danej veci úrok uvedený v zmluve dvojnásobne prevyšuje priemernú ročnú úrokovú sadzbu bánk, preto je nutné považovať ho za neplatný pre rozpor s dobrými mravmi. Žalovaný zavádzajúcim spôsobom poukazuje na Nariadenie vlády číslo 87/1995 Z. z. a § 56 ods. 6 Občianskeho zákonníka a zamieňa pojmy ako RPMN, úrok a odplata. Výška odplaty v predmetnom spore, ako už žalobkyňa nepriamo načrtla aj v žalobe, predstavuje 108,38 %, teda aj zákonný limit najvyššej prípustnej výšky odplaty bol prekročený viac ako 2-krát. Je pritom bezvýznamné, že podľa názoru a úvah žalovaného je RPMN v zmluve vypočítaná správne. Toto tvrdenie opakovane žalobkyňa popiera, pretože do RPMN v uvedenej zmluve nie je zahrnutá odplata z dohody o poskytovaní služieb, ktorá tvorila podmienku uzatvorenia úverovej zmluvy. Už len samotná výška odplaty stanovenej dohodou predstavuje približne 90% z poskytnutého úveru a výrazne tak prevyšuje všetky náklady uvedené v úverovej zmluve. Teda už len samotná odplata, ktorá vyplýva z dohody, je za hranicou prijateľnosti a v súladnosti so zákonom či dobrými mravmi. Žalobkyňa zotrvala na tom, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti. Tento sa nachádza iba v jednostrannom oznámení veriteľa, ktoré adresoval spotrebiteľovi, prípadne vyplýva z nepodpísaných zmluvných dojednaní, ktoré pre absenciu podpisu netvoria súčasť zmluvy. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 6Co/10/2018 zo dňa 26. 3. 2018, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15Co/247/2017 zo dňa 17. 1. 2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo 245/2010 zo dňa 30. 11. 2011, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Uviedla, že aj čo sa týka druhej náležitosti - doby trvania zmluvy - túto zmluva rovnako neobsahuje, pričom ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absencia predmetnej náležitosti je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Trnava, sp. zn. 23Co/158/2013 zo dňa 24. 2. 2014. Zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č.

129/2010 Z. z. bez ohľadu na najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I ÚS 243/07, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15 Co 216/2017 zo dňa 25. 4. 2018. Zmluva neobsahuje ani náležitosť adresy veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií, pričom skutočnosť, že je uvedená v zmluvných dojednaniach, je bez právneho významu z už uvedených dôvodov. Žalobkyňa poukázala na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 8C 117/2014 zo dňa 12. 6. 2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 8C 188/2014 zo dňa 16. 2. 2015. Žalobkyňa zotrvala v celom rozsahu na podanej žalobe.

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 25. 7. 2018 k vyjadreniu žalobkyne k podanému odporu uviedol, že pri uzatvorení zmluvy nedošlo k žiadnej zmene v údajoch RPMN, nakoľko jej výsledná hodnota bola presne uvedená v bode 6, čo vylučuje tvrdenie žalobkyne o absencii RPMN v bode 6. V bode 5 sa nachádza údaj o RPMN, ktorá je s ohľadom na časové obdobie podania žiadosti (kedy nie sú známymi všetky relevantné údaje, ktoré sa do zákonného matematického vzorca výpočtu o RPMN vkladajú) označená iba ako predpokladaná s ohľadom na tú skutočnosť, že RPMN sa určí v okamihu akceptácie návrhu zo strany veriteľa. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne, že zmluvné dojednania nie sú súčasťou zmluvy, zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o revolvingovom úvere uvedené v článku 13 zmluvných dojednaní. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne, že nesprávne uviedol RPMN s tým, že nezapočítal do výšky RPMN platby plynúce z dohody o poskytovaní služieb. Zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, že dohoda o poskytovaní služieb bola dojednaná individuálne a nebola podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Bolo len na rozhodnutí spotrebiteľa, či dohodu o poskytnutí služieb podpíše. Pokiaľ ide o poskytnutie odkladu splátok, predpokladá iniciatívne konania dlžníka, preto iba na základe toho, že žalobkyňa svoje právo nevyužila, nemožno sa domáhať neprijateľnosti takéhoto dojednania. K odplate podľa dohody o poskytnutí služby v spojení s povinnosťou zápočtu do výšky RPMN žalovaný dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cosr/1/2018 zo dňa 27. 3. 2018. Poprel tvrdenia žalobkyne, že za úver možno považovať len skutočne poskytnuté prostriedky, ktoré boli reálne pripísané na účet spotrebiteľa (žalobkyne). Ak je tomu tak, potom v prípade úverov určených na refinancovanie skorších úverov, v prípade poukázania sumy úveru predajcovi tovaru, ktorý je financovaný úverom (tzv. viazaný úver) vlastne nedochádza k poskytnutiu úveru. Téza prezentovaná žalobkyňou nemá vecné, právne a ani ekonomické opodstatnenie. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. ObdoV 47/2001. Poprel žalovaný tvrdenia žalobkyne, že úroky v zmluve možno považovať za neprijateľné v rozpore s dobrými mravmi. Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektov - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovovanie výpisov a pod.. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov. Výška odplaty v zmluve je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobkyňa mylne porovnáva výšku úrokov poskytovaných bankami a nebankovými spoločnosťami. Nedôvodne porovnáva štatistické údaje iných poskytovateľov úverov za úplne diametrálnych rozdielov. Ak žalobkyňa poukazuje na to, že vzorec výpočtu RPMN, ktorý predložil žalovaný, je nesprávny, potom žalovaný akcentuje tú skutočnosť, že zo strany žalobkyne nedošlo k predloženiu žiadneho dôkazu, ktorý by mal jej tézy potvrdiť. Rovnako žalovaný poprel tvrdenia, že do výpočtu RPMN v zmluve mala zahrnúť aj dohoda o poskytovaní služieb. Dohoda o poskytovaní služieb nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, ako tvrdí žalobkyňa. Oznámenie veriteľa o schválení úveru predstavuje dokument, ktorý má informatívnu povahu a ktorý je iba potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami, ktoré sú obsahom samotnej zmluvy. Cieľom predmetnej listiny je predovšetkým informovanosť spotrebiteľa titulom zhrnutia už dohodnutých zmluvných údajov, teda aj termínu konečnej splatnosti, ktorý bol v zmluve vymedzený dostatočným a pre spotrebiteľa zrozumiteľným spôsobom. Žalovaný poprel tvrdenie žalobkyne o absencii termínu konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ ide o uvádzanie konečnej splatnosti úveru, je potrebné uviesť, že táto náležitosť nemôže a nikdy nemohla byť v zmysle újného práva dôvodom pre bezúročnosť úveru. Žalovaný poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/2015. Takisto poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/146/2017. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“

nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene Zákona číslo 129/2010 Z. z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená a ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii v znení zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona, konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti, to znamená, že s týmto údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená. Zmluva o revolvingovom úvere požadované informácie obsahovala, a to spôsobom vyplývajúcim z obsahu jednotlivých dokumentov, ktoré podľa vôle zmluvných strán predstavovali jej neoddeliteľnú súčasť. Žalovaný poprel tvrdenie žalobkyne ohľadom chýbajúcich náležitosti v zmluve podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona číslo 129/2010 Z. z.. Poprel tvrdenia žalobkyne, že zmluva neobsahuje uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ako aj ďalšie náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti je upravená v bode 12 ods. 12.1 zmluvných dojednaní. Z bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia zmluvy. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

10. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 4. 3. 2019 uviedla, že sa pridrižava svojich písomných podaní a nad rámec uvádza, že RPMN v zmluve nie je uvedená správne, pretože je preukázané, že žalovaný žalobkyni poskytol úver iba vo výške 1 350,-- €, nie v schválenej výške 1 500,-- €. Z uvedeného vyplýva, že výpočet RPMN, ktorý žalovaný predložil v konaní, je absolútne irelevantný, pretože vychádza z výšky úveru 1 500,-- € a z výšky splátky 47,43 €, hoci splátka bola až vo výške 81,99 €. Skutočná výška RPMN tak predstavuje až 108,38%. Pokiaľ by sa poplatok vo výške 150,-- € nezapočítal do celkových nákladov, RPMN aj tak predstavuje hodnotu 96,39%, čo je podstatný rozdiel oproti RPMN, ktorú žalovaný deklaroval v zmluve, teda údaj o RPMN nie je správny ani v bode 5, ani v bode 6 zmluvy, pričom nesprávne uvedenie RPMN samo o sebe postačí na to, aby bolo možné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaný opakovane tvrdí, že zmluvné dojednania sú súčasťou zmluvy. Doposiaľ však nepreukázal, že by žalobkyňu s nimi oboznámil a už vôbec nepreukázal, že by jej jedno vyhotovenie zmluvných dojednaní odovzdal. Pokiaľ ide o vyhlásenie v čl. 13 zmluvy, ide o formulárovú zmluvu, ktorej obsah bol vyhotovený výlučne žalovaným bez akejkoľvek možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah. K paušalizovaným vyhláseniam spotrebiteľov vo formulárových zmluvách je potrebné uviesť, že samé o sebe nepredstavujú pre dodávateľov unesenie dôkazného bremena. Uvedené potvrdzuje i judikatúra v uvedenej oblasti predovšetkým s poukazom na rozsudok Súdneho dvora vo veci C 449/13. Ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že jednak bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej dôkazné bremeno nesplnenia povinností upravených v čl. 5 a 8 smernice zaťažuje spotrebiteľa a jednak bránia skutočnosti, aby sa súd z dôvodu štandardného ustanovenia musel domnievať, že spotrebiteľ uznal úplné a správne vykonanie veriteľom jeho predzmluvných povinností, pričom toto ustanovenie má za následok aj prenesenie dôkazného bremena o vykonaní uvedených povinností, ktoré môže narušiť účinnosť práv priznaných smernicou 2008/48. Žalobkyňa poukázala na rozsudok Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 2 Csp 200/2017. Nemôžu ani obstáť tvrdenia žalovaného, že dohoda o poskytovaní služby je individuálne dojednaná, hoci je na samostatnom nosiči. Už zo samotných ustanovení dohody vyplýva, že ju spotrebiteľ nemôže vypovedať, teda je nútený zotrvať v tomto zmluvnom vzťahu až do splatenia všetkých záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Služby, ktoré sa žalovaný zaviazal poskytovať na základe dohody neboli žalobkyni nikdy dodané (napr. informácia o zostávajúcich záväzkoch, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby). Je potom otáznave, za čo vlastne žalobkyňa platila odmenu prevyšujúcu výšku úveru. Žalobkyňa poukázala na to, že „odklad splatnosti splátok“ ako služba garantovaná žalovaným bola už viackrát vyhlásená za neprijateľnú podmienku, a napriek tomu ju žalovaný inkorporuje do zmlúv a požaduje neprímeranú odplatu. Služba „informácia pred splatnosťou splátky“ je taktiež pre spotrebiteľa absolútne bezvýznamná, pretože informácia o splatnosti splátky je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a taktiež údaj o splatnosti splátky vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Služba „druhá upomienka zdarma“ pôsobí až úsmevne, pretože na základe nej sa žalovaný zaväzuje zaslať spotrebiteľovi upomienku „zdarma“, hoci náklady na dohodu sú vyššie než samotná istina úveru. Z uvedeného vyplýva, že ide o jednoduché (prípadne niektoré fiktívne) administratívne služby, ktoré sú bežnou súčasťou úverového vzťahu. O takéto služby

žalobkyňa nikdy nežiadala, boli jej vnútené, pričom bez uzatvorenia dohody by nezískala daný úver. Žalobkyňa zotrvala na tom, že úver sú len skutočne vyplatené finančné prostriedky, pričom žalovaného porovnávanie situácie, kedy veriteľ strhne zo sumy istiny poplatok, o ktorého prijateľnosti sú pochybnosti, s refinancovaním úveru je účelové a bezvýznamné. Závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Obdo V 47/2001 nie je možné aplikovať na daný spor, pretože Najvyšší súd SR prejednával spor medzi podnikateľmi, pričom v tomto prípade je zmluvnou stranou spotrebiteľ, t. j. je potrebné zohľadniť osobitnú úpravu nielen v Občianskom zákonníku, ale aj zákon č. 129/2010 Z. z., ktoré spotrebiteľovi poskytujú ochranu. Žalobkyňa poukázala vo vzťahu k ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ pokiaľ ide o otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7 Sžo 61/2015, väčšinové stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove, stotožnila sa s právnym záverom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22 Co 20/2018 zo dňa 27. 3. 2018, v ktorom sa odvolací súd odklonil od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci, sp. zn. 3 Cdo 1446/2017 zo dňa 22. 2. 2018. Žalobkyňa mala za to, že žalovaný nesplnil svoju povinnosť uviesť vo formulárovej zmluve údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

11. Žalovaný v podaní zo dňa 7. 1. 2020 poprel, že žalobkyňa nemala vedomosť o zmluvných dojednaniach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Poukázal na to, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej len „zmluva“), ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle čl. zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ uvedené v čl. 13 zmluvných dojednaní. Z čl. 7 zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX je zrejmé, že zmluvné dojednania tvoria neoddeliteľnú súčasť žiadosti/zmluvy na jej zadnej strane. Žalobkyňa musela mať vedomosť o zmluvných dojednaniach a bola oboznámená s ich obsahom, čo následne deklarovala aj svojim podpisom na predmetnej zmluve. Žalovaný ďalej poprel tvrdenia žalobkyne, že výpočet RPMN má byť v zmluve uvedený nesprávne. Žalobkyňa odkazuje na internetovú kalkulačku, na základe ktorej má byť údajná výška RPMN 108,38%, čo žalovaný v celom rozsahu popiera. Na podporu svojich tvrdení žalovaný predkladá „vzorec pre výpočet RPMN“ s dosadenými veličinami preukazujúci správnosť výpočtu RPMN k predmetnej zmluve číslo XXXXXXXXXXXX. Žalovaný zotrval na tom, že dohoda o poskytovaní služieb bola dojednaná individuálne a nebola podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Bolo len na rozhodnutí spotrebiteľa, či dohodu o poskytnutí služieb podpíše. Pokiaľ ide o poskytnutie odkladu splátok, predpokladá iniciatívne konanie dlžníka, preto iba na základe toho, že žalobkyňa svoje právo nevyužila, sa nemožno domáhať neprijateľnosti takéhoto dojednania. Tvrdenia žalobkyne, že jej predmetná dohoda o poskytnutí služieb bola nanútená, pričom bez uzatvorenia dohody by nezískala daný úver, žalovaný považuje s odstupom času za účelové a nepravdivé. Dohoda o poskytnutí služieb nebola podmienkou, ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil, ani nepreukázal opak. Žalovaný poukázal na čl. 1 bod 2 dohody o poskytnutí služby, ku ktorému uviedol, že uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie dohody od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ďalej poprel tvrdenia žalobkyne, že úverom možno rozumieť len skutočne vyplatené finančné prostriedky na účet dlžníka. Pridržal sa doterajších vyjadrení. Bol toho názoru, že to, že žalobkyňa bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by jej bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy. Žalovaný tiež poprel tvrdenia žalobkyne o absencii výšky, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadného poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým neplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia je v zmluve uvedená v súlade s relevantnou právnou

úpravou. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22. 2. 2018.

12. Žalobkyňa súhlasila, aby sa pojednávalo v jej neprítomnosti. Žalovaný a jeho právny zástupca podaním doručeným súdu dňa 9. 1. 2020 ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a nenavyšovania nákladov. Súhlasili, aby sa pojednávalo v ich neprítomnosti. Súd preto konal v neprítomnosti žalobkyne a žalovaného a právneho zástupcu žalovaného.

13. Vykonaným dokazovaním, a to vyjadrením právneho zástupcu žalobkyne a oboznámením listinných dôkazov, najmä podanej žaloby, žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, dohody o poskytovaní služieb zo dňa 28. 11. 2014, predsporovej výzvy zo dňa 19. 1. 2017, fotokópii poštových poukazov, podaného odporu žalovaného voči platobnému rozkazu, č. k. 9 C 57/2017 zo dňa 12. 9. 2017, rozpisu vzorca pre výpočet RPMN k zmluve číslo XXXXXXXXXXXX, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 11. 2014, reprezentatívneho príkladu výpočtu RPMN, vyjadrenia žalobkyne doručeného súdu dňa 28. 6. 2018, vyjadrenia žalovaného doručeného súdu dňa 30. 7. 2018, vyjadrenia žalobkyne doručeného súdu dňa 4. 3. 2019, interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN, podania žalobkyne doručeného súdu dňa 12. 12. 2019, podania žalovaného doručeného súdu dňa 9. 1. 2020, zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

14. Dňa 28. 11. 2014 bola medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa je v zmluve označená svojim menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom. Zo zmluvy v časti označenej ako Údaje o požadovanom revolvingovom úvere vyplýva informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) v sume 81,99 €, poskytnutej čiastky úveru (úverového limitu) v sume 1 500,-- €, splatnosti úveru (počet splátok) 42, mesačnej splátke (vrátane úrokov) v sume 47,43 €, čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) v sume 2 142,06 €, predpokladanej RPMN za úver vo výške 26,17 %, ročnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 18,08%, priemernej RPMN za úver vo výške 36,30%, poskytnutej čiastke revolvingu v sume 1 500,-- €, celkovej čiastke revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) v sume 2 142,06 €, údaj o predpokladanej RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu vo výške 26,17%,m ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 18,08%, údaj o poplatku za poskytnutie úveru/revolvingu v sume 150,-- €. V časti označenej ako Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR vyplýva, že poskytnutá čiastka (úverový limit) bola vo výške 1 500,- € so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach, každá splátka vrátane úrokov vo výške 47,43 €. Celková čiastka, ktorú sa žalobkyňa ako dlžník zaviazala zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru), bola vo výške 2 142,06 €. Zmluva tiež obsahuje údaj o výške RPMN 26 %, ročnej úrokovej sadzbe 18,08 % a priemernej RPMN vo výške 36,30 %. Zo zmluvy tiež vyplýva údaj o poskytnutej čiastke revolvingu 1 500,-- €. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú sa žalobkyňa ako dlžník zaviazala zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu), bola vo výške 2 242,06 €. Predpokladaná výška RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola vyčíslená vo výške 26 % a ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 18,08 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania bola vo výške 5,05 %. Poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu bol vo výške 150,-- €.

15. Dňa 28. 11. 2014 bola medzi žalobkyňou ako zákazníkom a žalovaným ako poskytovateľom uzatvorená dohoda o poskytovaní služieb, číslo XXXXXXXXXXXX. Predmetom dohody bolo poskytovanie dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým, ako je číslo dohody, kde poskytovateľ má postavenie veriteľa a zákazník postavenie dlžníka s tým, že žalobkyňa ako zákazník má právo, ale nie povinnosť využívať služby, rovnako tak právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb, čím nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu. Žalobkyňa sa zaviazala, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru zníženého o sumu poplatku za poskytnutie úveru v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Rozsah služieb bol špecifikovaný ako: služba „informácia o zostávajúcich záväzkoch“ spočívajúca v poskytovaní informácie o stave záväzkov zákazníka vyplývajúcej zo zmluvy

o revolvingovom úvere s číslom totožným, ako je číslo dohody, služba „odklad splatnosti splátok“ spočíva v možnosti zákazníka odložiť si splatnosť troch akýchkoľvek splátok podľa zmluvy o revolvingovom úvere po zaplatení prvých troch splátok úveru/revolvingu v prípade dlhobojnej práceneschopnosti, straty zamestnania, úmrtia manžela, príbuzného v priamom rade, služba „informácia pred splatnosťou splátky“ spočíva v informovaní zákazníka o splatnosti splátka, a to spravidla 1 až 3 kalendárne dni pred dátumom jej splatnosti podľa aktuálneho splátkového kalendára, služba „informácia o prijatí platby“ spočíva v informovaní zákazníka o výške prijatej platby na účet poskytovateľa, služba „vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie“ spočíva vo vyhotovení a zaslaní zmluvnej dokumentácie a ostatných dokumentov zákazníkovi, ktoré boli poskytovateľovi predložené zo strany zákazníka, resp. poskytovateľom zaslané zákazníkovi počas trvania príslušnej zmluvy o revolvingovom úvere, služba „zmena zmluvy na podnet klienta“ spočíva v úprave zmluvnej dokumentácie (nie však základných podmienok poskytnutia a spláca úveru, najmä výšky úveru, úrokovej sadzby za úver, výšky a dátumu splatnosti záväzkov, zmeny výšky sankcií, poplatkov alebo sadzobníka), služba „prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu“ spočíva v zmene určenia platy uskutočnenej zákazníkom (alebo treťou osobou v mene zákazníka alebo na účet zákazníka) na iný zmluvný vzťah v prospech úhrady záväzku z príslušnej zmluvy o revolvingovom úvere, služba „Druhá upomienka zdarma“ spočíva v bezplatnej upomienke na omeškanie (zasielanej v poradí ako druhej pri omeškaní s úhradou záväzku), služba „Podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom“ spočíva v podpore prostredníctvom zákazníckej telefonickej linky a kontaktných centier na pobočkách spoločnosti, ktoré sú zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách. Podľa čl. III dohody dohoda zaniká dohodou zmluvných strán alebo splnením záväzkov oboch zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom platnosti zmluvy o revolvingovom úvere alebo v prípade revolvingu je zákazník oprávnený kedykoľvek vypovedať túto dohodu písomne najneskôr však 15 dní pred splatnosťou splátky podľa príslušnej zmluvy o revolvingovom úvere, po uhradení ktorej sa poskytuje revolving podľa aktuálne plného splátkového kalendára, odstúpením od príslušnej zmluvy o revolvingovom úvere podľa § 13 zákona č. 129/2010 Z. z..

16. Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX žalovaný žalobkyňu oznámil schválenú výšku úveru v sume 1 500,- €, splatnosť úveru na 42 mesiacov s výškou mesačnej splátky 47,43 €, z toho istina vo výške 35,71 € a úroky vo výške 11,52 €, splátka podľa dohody o poskytnutí služby (mesačne) v sume 34,56 €, výšku celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa dohody o poskytnutí služby) v sume 81,99 €, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu v sume 150,- €, dátum prvej splátky úveru 1. 1. 2015 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1. 6.2018 s periodicitou splácania úveru mesačne. Z oznámenia vyplýva zároveň suma celkovej výšky úveru 1 500,- €, ročná percentuálna miera nákladov 26 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpisu zmluvy o revolvingovom úvere vo výške 36,30 %. Z oznámenia vyplýva aj schválená výška revolvingu vo výške 1 500,- €, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu v sume 1 500,- €, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu v sume 47,43 €, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 26 %, úverový limit 1 500,- €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru v sume 2 142,06 €, odplata za poskytnutie služby dohody o poskytovaní služieb vo výške 1 451,52 €, ročná úroková sadzba úveru 18,08 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) v sume 2 142,06 €, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 5,05%, dátum nadobudnutia platnosti zmluvy o revolvingovom úvere dňa 28. 11. 2014 a dátum nadobudnutia účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere dňa 28. 11. 2014.

17. Listom zo dňa 19. 1. 2017 označeným ako úverová zmluva - predsporová výzva žalobkyňa žalovanému oznámila, že úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 považuje za nesúladnú s právnou ochranou spotrebiteľa a so zákonom číslo 129/2010 Z. z. a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Zmluva najmä obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi a spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy. Navrhla uzatvoriť dohodu o urovaní, na základe ktorej príde k jednoznačnému určeniu povinnosti klienta uhradiť úver v zmysle zmluvy len vo výške istiny, t. j. určenie (potvrdenie), že úver je bezúročný a bez poplatkov, vyhotovenie nového splátkového kalendára podľa uvedených kritérií.

18. Podľa žalobkyňu predložených fotokópií poštových poukazov žalobkyňa uhradila žalovanému sumu celkom vo výške 3 243,58 €.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 3. 2015 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 22. 12. 2015 na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 4. 2018 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 3. 2015 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 3. 2015 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 22. 12. 2015 na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Predmetom daného súdneho konania je žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 1 893,58 € s príslušenstvom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktorý nárok žalobkyňa odvíja

od úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014, ktorý úver žalobkyňa považuje za bezúročný a bez poplatkov a dohody o poskytnutí služieb, číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014, ktorú dohodu žalobkyňa považuje za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, rozpor so zákonom o spotrebiteľských úveroch a rozpor s Občianskym zákonníkom

21. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol právny vzťah z titulu zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 a dohody o poskytnutí služieb číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014. Žalovaný uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 so žalobkyňou žiadnym spôsobom nerozporoval, ako aj nerozporoval uzatvorenie dohody o poskytnutí služieb číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014. Žalobkyňa i žalovaný zároveň zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 v konaní predložili v jej listinnej podobe, ako aj žalobkyňa predložila v listinnej podobe dohodu o poskytnutí služieb, číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014, ktorej pravosť žalovaný opätovne žiadnym spôsobom nerozporoval. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 i dohody o poskytovaní služieb číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poskytovanie úverov nebankovým spôsobom má žalovaný v predmete svojej podnikateľskej činnosti. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov v obchodnom registri. Spĺňa preto predpoklady dodávateľa v zmysle vyššie citovaného § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa je v zmluve o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 i v dohode o poskytovaní služieb, číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 identifikovaná svojim menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom, čo sú identifikačné údaje fyzickej osoby nepodnikateľa. Zároveň v konaní nebolo ani tvrdené, ani preukázané, že žalobkyňa v právnom vzťahu so žalobcom vystupovala v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobkyňa preto spĺňa predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov súd preto právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným založený zmluvou o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 a dohodou o poskytnutí služieb, číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 vyhodnotil ako spotrebiteľský, a preto uvedenú zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 i dohodu o poskytnutí služieb podrobil súdnemu prieskumu.

22. Podstatnou obsahovou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyššie citovaného § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podstatnou obsahovou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je tiež v zmysle vyššie citovaného § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; pričom v zmluve musia byť uvedené aj všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Nedodržanie týchto obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z. z. v § 11 písm. b/ sankcionuje výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa poskytnutý úver v takýchto prípadoch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Zmluvou o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2018 mal súd preukázané, že zmluva v časti - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR obsahuje údaj o poskytnutej čiastke úveru (úverový limit) v sume 1 500,-- €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, údaj o mesačnej splátke (vrátane úrokov) vo výške 47,43 €, informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) v sume 81,99 €, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru), vo výške 2 142,60 €, údaj o predpokladanej RPMN za úver vo výške 26,17%, údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 18,08% a údaj o priemernej RPMN vo výške 36,30% a v časti - Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR obsahuje údaj o poskytnutej čiastke úveru (úverový limit) vo výške 1 500,-- €, údaj o splatnosti úveru (počet splátok) 42, údaj o výške mesačnej splátky 47,43 € a informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačnej splátke spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb) v sume 81,99 €, údaj o RPMN vo výške 26%, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) v sume 2 142,06 € a údaj o výške úrokovej sadzby 18,08% ročne.

24. Preskúmaním uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. riadne, t. j. určito a zrozumiteľne, ako sa vyžaduje pre každý právny úkon, podľa názoru súdu uvedenú nemá. Ako termín konečnej splatnosti je uvedený iba údaj o počte splátok 42.

Tento údaj o počte splátok bez uvedenia konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru uvedením dňa, mesiaca a roka, kedy má nastať konečná splatnosť úveru, však nenapĺňa citované zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z.. Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym dátumom splatnosti určeným konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, nemôže byť určený iba udalosťou závislou od vôle zmluvnej strany. Iba dedukcia z toho, kedy je splatná prvá splátka a po nej nasledujúce splátky a celkový počet splátok, pre určenie termínu konečnej splatnosti úveru podľa názoru súdu pre naplnenie ustanovenia § 9 ods. 1 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., nepostačuje. Zákon č. 129/2010 Z. z. jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí spotrebiteľskej zmluvy - termíne konečnej splatnosti úveru, t. j. hovorí o konkrétnom termíne splatnosti určenom konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Na údaj o termíne konečnej splatnosti úveru vyplývajúci z oznámenia žalovaného o schválení úveru, prihliadať nemožno, nakoľko toto oznámenie nemožno považovať za zmluvu a ani za súčasť zmluvy. Pokiaľ žalovaný termín konečnej splatnosti úveru odvodzoval z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit, s. r. o. v konaní predložené žalovaným nie sú žalobkyňou podpísané, žalovaný ani v konaní nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz o tom, že žalobkyňa skutočne s týmito zmluvnými dojednaniaми aj oboznámil, čo napokon žalobkyňa aj namietala, keď uvádzala, že nebola s týmito zmluvnými dojednaniaми žalovaným oboznámená. Žalovaný preto nepreukázal, že skutočne žalovaný s týmito zmluvnými dojednaniaми oboznámil, a preto súd uvedenú obranu žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú. Tiež pokiaľ žalovaný odkazoval na smernicu 2008/48 ES, uvedená smernica v čl. 10 ods. 2 písm. c/ uvádza ako podstatnú náležitosť zmluvy dĺžku trvania zmluvy o úvere. Zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ neupravuje odlišnú požiadavku, ako je vymedzená v čl. 10 ods. 2 písm. c/ smernice. Preto z týchto dôvodov, keďže takýto konkrétny termín splatnosti úveru zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 neobsahuje a zákon č. 129/2010 Z. z. uvedený nedostatok v § 11 ods. 1 sankcionuje výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa poskytnutý úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov, je úver poskytnutý žalovaným žalobkyňi na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 už z tohto dôvodu bezúročný a bez poplatkov.

25. V posudzovanej zmluve o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 tiež absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. údaj o tom, z akých predpokladov žalovaný pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal. Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 tieto predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov priamo vo svojich ustanoveniach neobsahuje. Pritom vymedzenie týchto predpokladov, z ktorých žalovaný pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal, podľa názoru súdu predstavuje podstatný údaj pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti poskytnutého úveru. Samotné uvedenie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov bez uvedenia, aké predpoklady boli použité pre jej výpočet z hľadiska naplnenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nepostačuje. Zákonodarca v citovanom § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. jasne stanovil, že v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN vyplýva aj z transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008, konkrétne článku 10 ods. 2 písm. g/. V tomto smere súd poukazuje aj na závery aplikačnej praxe, napríklad rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017. Aj uvedený nedostatok podstatnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z. z. v § 11 sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov podľa názoru súdu obsiahnutý v časti - Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR vo výške 26% nezodpovedá skutočnosti. Prepočtom ročnej percentuálnej miery nákladov s odkazom na stránku <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> a pri zadaní sumy skutočne poskytnutého úveru v sume 1 350,-- €, výške mesačnej splátky 47,43 € a počte splátok 42 a poplatku za poskytnutie úveru v sume 150,-- €, predstavuje RPMN 36,16%, teda o 10,16% viac ako je uvedené v zmluve. Dôsledkom nesprávne vypočítanej RPMN i celkovej čiastky je potom to, ako by tento údaj v zmluve o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 ani uvedený nebol. Ako nekalú obchodnú prax podľa

názoru súdu možno hodnotiť aj nesúlady medzi údajmi predpokladanej RPMN obsiahnutej v časti zmluvy - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR, kde je uvedená výška predpokladanej RPMN 26,17 % a RPMN za úver v časti zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, kde, ako už bolo uvedené, je uvedená RPMN vo výške 26%, keď vstupné údaje pri výpočte predpokladanej RPMN i RPMN za úver boli rovnaké, čo mohlo v žalobkyni vyvolať zmätok a mylnú predstavu, že je jej úver poskytovaný za výhodnejších podmienok, než pôvodne žiadala.

26. K žalobkyňou tvrdenému dôvodu, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda k istine, ako aj úrokom a iným poplatkom, súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22. 2. 2018, ktorého závermi sa aj v nadväznosti na čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku cítil byť viazaný.

27. Súd podrobil preskúmaniu aj platnosť dohody o poskytnutí služby, číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že predmetná dohoda bola uzatvorená v rovnaký deň a pod rovnakým číslom ako zmluva o revolvingovom úvere a hoci bola uzatvorená na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, neodôvodňuje to podľa názoru súdu záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá v tom zmysle, že svedčí slobodnej vôli žalobkyne pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky. Naopak predmetná dohoda o poskytovaní služieb má podobu formulárovej zmluvy vopred predpripravenej žalovaným, do ktorej žalobkyňa ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu nemala žiadnu možnosť zasiahnuť. Zároveň aj celková suma odplaty za služby v tejto dohode o poskytnutí služieb vo výške 1 451,52 € (splátka podľa dohody o poskytnutí služby mesačne vo výške 35,71 € x 42 mesiacov) vyvoláva pochybnosti o skutočnej vôli žalobkyne takúto dohodu uzatvoriť, keď odmena za služby obsiahnuté v tejto dohode, ktoré služby súd navyše vyhodnotil iba ako fiktívne, formálne a administratívne, dosahuje úroveň skutočne poskytnutej sumy úveru, ktorý bol žalobkyni poskytnutý v sume 1 350,-- €. Súd preto bol toho názoru, že uvedená dohoda nebola individuálne dojednaná, a tým je v zmysle vyššie citovaného § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. S ohľadom na obsah a charakter služieb obsiahnutých v tejto dohode, ktoré ako už bolo uvedené súd hodnotil iba ako formálne, administratívne, súd túto dohodu vyhodnotil aj ako hrubo rozpornú s dobrými mravmi, čím je daný tiež dôvod neplatnosti podľa vyššie citovaného § 39 Občianskeho zákonníka.

28. Z uvedených dôvodov, keďže súd úver poskytnutý žalovaným žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov a dohodu o poskytnutí služby, číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 ako neplatnú, vznikla žalobkyni povinnosť vrátiť žalovanému iba sumu ním skutočne poskytnutého úveru. V konaní bolo nesporným, žalovaný to nijako nespороval, že suma žalobkyne skutočne poskytnutého úveru bola vo výške 1 350,-- € a žalobkyňa na tento úver a dohodu o poskytnutí služby číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 11. 2014 uhradila celkom sumu vo výške 3 243,58 €. Vo výške 1 893,58 € (3 243,58 € mínus 1 350,-- €) na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalobkyni vrátiť. V konaní nebolo preukázané, že žalovaný žalobkyni uvedené bezdôvodné obohatenie vrátil. V tomto smere žalovaný v konaní nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz. Súd preto v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1 893,58 € z titulu vydania bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 893,58 € od 24. 1. 2017, v ktorom období bol žalovaný preukázateľne s vydaním bezdôvodného obohatenia v omeškaní v nadväznosti na výzvu žalobkyne zo dňa 19. 1. 2017, ktorou žalovanému oznámila, že poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ktorej doručenie žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nerozporoval, do zaplata.

29. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná. Súd jej preto v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.